

Sygn. akt IV CNP 107/11

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi uczestnika postępowania D. J. P.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 7 czerwca 2011 r., w sprawie z wniosku C. P. i /.../
o dział spadku po M. P. i W. P. i zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 lutego 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarżący D. J. P. w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 czerwca 2011 r. ograniczył się do stwierdzenia, że w sprawie nie było możliwe wniesienie skargi kasacyjnej z uwagi na wartość przedmiotu sporu, a skarżący został praktycznie wywłaszczony i doznał stąd szkody. Nie stanowi to spełnienia wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało utrwalone stanowisko, że samo wskazanie przez skarżącego, iż od zaskarżonego orzeczenia nie przysługiwała skarga kasacyjna lub skarga o wznowienie postępowania nie odpowiada wymogowi wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe w drodze innych środków prawnych. W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Niewystarczające jest samo stwierdzenie o braku możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, nie poparte stosowną argumentacją i przytoczeniem właściwych przepisów prawa. Podobnie obowiązek uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia niezgodnego z prawem nie może ograniczać się do wskazania potencjalnego źródła szkody.

Natomiast obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie zatem przez skarżącego przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, które zostały

naruszone przez sąd, w ramach przytoczenia podstawy skargi, nie spełnia zatem jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. Skarga wniesiona w odniesieniu do postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 czerwca 2011 r. powyższego wymogu nie spełnia.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.